

ТКАЛЕНКО ОКСАНА,

студентка 3 курсу, факультету менеджменту і бізнесу ВП «МФ КНУКіМ»

Науковий керівник: Єрмолаєва Г. А.,
к. п. н., доцент

ПРОФЕСІЯ ДОКУМЕНТОЗНАВЦЯ В КОНТЕКСТІ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА

В останні роки ми всі частіше говоримо про те, що суспільство вступило в етап свого розвитку, для якого характерний новий спосіб виробництва - інформаційний. Це пов'язано, насамперед, із процесами інформатизації, впровадженням інформаційних технологій у різні сфери життя. Інформація стає основою генерування знань, основою комунікацій, виробництва й т.д. Практично ні в кого не викликає сумніву характеристика сучасного суспільства як суспільства інформаційного. Дослідники дають різні визначення інформаційного суспільства, але сходяться в головному: інформація в інформаційному суспільстві стає домінуючою цінністю; "генерування, обробка й передача інформації стали фундаментальними джерелами продуктивності й влади" [2, с.12]; інформація перетворилася в головний стратегічний ресурс.

Історичний досвід свідчить, що суспільний розвиток неможливий поза інформацією й каналами її поширення. Розширення інформаційних каналів завжди приводить до прискорення темпів розвитку суспільства. Однак ступінь засвоєння інформації залежить від багатьох факторів, які формують інформаційне поле (простір): соціокультурних, професійних, вікових і т.д.

Загально визнаним на сьогодні є факт, що саме інформація - природна або штучна, правдива або підроблена, офіційна або повсякденна, економічна, виробнича, екологічна та ін. - виявляється головним джерелом руху суспільства, розвитку людини. Інформація лежить в основі прийняття рішень, формування світогляду, комунікативних відносин у суспільстві.

Чим зумовлена настільки значна роль інформації в розвитку суспільства? Ймовірно, насамперед, тим, що однією з інтегративних потреб людини виступає потреба в інформації, інформаційна потреба, що включається в усі види людської діяльності. Інформаційна діяльність становить основу механізму розвитку соціальної інфраструктури й тому передує, супроводжує й завершує будь-яку діяльність суб'єкта [5, с. 7].

Сучасне суспільство потребує висококваліфікованих фахівців, які б вільно володіли інформаційно-комунікаційними технологіями та ефективно їх використовували у своїй професійній діяльності.

Дослідженням проблеми професійної підготовки майбутніх документознавців займаються, О. В. Матвієнко, Ю. І. Палеха, Є. О. Плешкевич, Я. О. Чепуренко, Г. М. Швецова-Водка, В. М. Варенко та ін..

Прискорення науково-технічного прогресу, засноване на впровадженні у виробництво гнучких автоматизованих систем, мікропроцесорних засобів і пристроїв програмного управління, обробних центрів, поставило перед сучасною наукою важливе завдання – підготувати фахівця, здатного активно включитися в якісно в етап розвитку сучасного суспільства, пов'язаний з інформатизацією.

Своєчасність і перспективність професії документознавця зумовлена рядом об'єктивних чинників: по-перше, це виключно важлива роль документу, у тому числі електронного, в сучасному світі. Це носій різноманітної інформації і канал соціальної комунікації, засіб збереження, реєстрації і передавання інформації у просторі й часі, це й об'єкт охорони інтелектуальної власності та захисту авторських прав. Основи документознавства – невід'ємна складова досконалості як державного управління, так і будь-якого приватного підприємництва. По-друге, це зростання ролі інформаційних процесів у всіх різновидах людської діяльності, прояв спільної основи, притаманній багатьом інтелектуальним напрямам суспільного розвитку, його глобалізації. Створюються не тільки інформаційно-аналітичні підрозділи, інформаційно-рекламні агенції, розширюється коло центрів науково-технічної інформації, патентних структур, а й посилюється значення високоякісного інформаційного забезпечення вищого керівництва всіх рівнів і напрямів соціального управління на базі новітніх технологій й застосування глобальних світових мереж.

Відкриття спеціальності «Документознавства та інформаційної діяльності» стало зворотною реакцією на процеси, що відбулись в соціально-комунікативній сфері країни: активний розвиток систем зв'язку, телекомунікацій, створення інформаційного системно-мережевого простору [3].

Популярність підготовки документознавців в Україні зростає. Декілька років ця спеціальність відкрита більш ніж в двох десятках вищих навчальних закладів та на їх відокремлених факультетах університетів. [4] Підготовка у ВП «Миколаївська філія» КНУКІМ здійснюється з 1997 р.

У світі комп'ютеризованого суспільства інформація, навички, компетентність, знання інформаційних технологій, іноземних мов стають рушійною силою соціального та економічного прогресу. Його соціальна роль та професійне призначення визначаються об'єктивними умовами розвитку освітньої системи, що диктуються європейськими нормами і стандартами згідно Болонського процесу; необхідністю високопрофесійних спеціалістів в управлінських структурах, які вміють працювати з первинною і вторинною інформацією, аналізувати та прогнозувати її використання у прийнятті управлінських рішень. Особливо важливим є інформаційне обслуговування законодавчих і виконавчих органів влади в центрі та на місцях.

Документознавець заповнює відчутну прогалину у сфері документознавчо-інформаційних кадрів у інфраструктурі нашої держави, що відкриває один з резервів для подальшого вдосконалення і розвитку нових економічних відносин та поліпшення рівня управління виробництвом. Оформлення документального повідомлення – це багатоплановий технологічний процес, який вимагає ґрунтовної підготовки і відповідних спеціальних знань. А оформлення різних видів інформаційних повідомлень у суспільстві з розвиненими виробничими технологіями вимагає використання відповідних інформаційних технологій. Саме завдяки спеціалістам цього фаху закладено основу концептуального підходу національної політики планування і розвитку інформаційного забезпечення управління [1].

Потреба у даних фахівцях існує і на рівні кожного окремого господарюючого суб'єкта – підприємства, організації тощо. Сьогодні неможливо уявити функціонування установи без системи внутрішніх і зовнішніх комунікацій, які є невід'ємною частиною інформаційної діяльності. Однією з складових інформаційних ресурсів будь-якої установи є документні ресурси. Робота з документами була, є і залишиться одним з головних напрямів діяльності організації, незалежно від її масштабів діяльності чи форми власності, оскільки завжди виникає необхідність фіксування тої чи іншої інформації в документальній формі. Збільшення потоків інформації потребує докорінної зміни характеру виконання управлінських операцій і процесів інформаційного забезпечення управлінських рішень та опрацювання документації з актуальних проблем, подій тощо. Здобутки документознавства та інформаційно-аналітичної діяльності з кожним роком усе більше важать в органах державної влади, місцевого самоврядування, великих корпораціях.

Список використаних джерел

1. Документознавство та інформаційна діяльність [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://bc-uu.com.ua/?page_id=173.- Заголовок з екрану.
2. Мануэль Кастельс, Информационная эпоха: экономика, общество и культура / К.Мануэль,- М., 2000. -123 с.
3. Мельник, Я. В. Використання інноваційних технологій в процесі підготовки фахівців-документознавців / Я.В.Мельник [Електронний ресурс].- Режим доступу:file:///C:/Documents%20and%20Settings/student15/%D0%9C%D0%BE%D0%B8%D0%B4%D0%BE%D0%BA%D1%83%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%8B/Downloads/vluf_2013_10(3)_21.pdf).-Заголовок з екрану.
4. Палеха, Ю.І. Значення підготовки документознавців для інформаційного суспільства / Ю.І.Палеха [Електронний ресурс].- Режим доступу:<http://dilo.kiev.ua/zpddis.html>.- Заголовок з екрану.
5. Панченко, П. П. Вступ до фаху / П. П Панченко, В. І.Захарова, Т. В. Клименко.- Черкаси: СУЕМ, 2007.-88с.